

Î N C H E I E R E

03 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Valeriu Popov și Anatolii Mircea, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valeriu Popov și Anatolii Mircea împotriva Ministerului Apărării cu privire la obligarea asigurării cu spațiu locativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Valeriu Popov și Anatolie Mircea și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 09 decembrie 2013,

c o n s t a t ă:

La 18 decembrie 2012, Valeriu Popov și Anatolii Mircea au depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării cu privire la obligarea asigurării cu spațiu locativ.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că Anatolii Mircea satisface serviciul militar în cadrul Ministerului Apărării în baza contractului de îndeplinire a serviciului militar din 01 septembrie 2004 și până în prezent. Pe parcursul satisfacerii serviciului militar în Armata Națională a RM, el a respectat întocmai regulamentele și ordinele, fiind un militar disciplinat și exemplar, ajungând și la gradul de locotenent.

Menționează că vechimea calendaristică a lui Anatolii Mircea în serviciul militar, conform situației la data de 28 noiembrie 2012, constituie 08 ani 04 luni 05 zile.

Susțin că până în prezent, Anatolii Mircea locuiește la gazdă, neavând un loc permanent de trai. Din aceste considerente, la 30 decembrie 2008, reclamantul Anatolie Mircea a depus raportul și actele de rigoare la locul de serviciu pentru a fi asigurat cu spațiu locativ. Astfel, prin procesul-verbal nr. 13 din 05 februarie 2009 Anatolie Mircea a fost inclus în lista solicitanților asigurării cu spațiu locativ, apartament cu o odaie.

Afirmă că reclamantul Valeriu Popov a început cariera militară din 09 august 2003 și până în prezent. Pe parcursul satisfacerii serviciului militar în Armata Națională a RM, el a respectat întocmai regulamentele și ordinele, fiind un militar disciplinat și exemplar.

Invocă că la 08 octombrie 2010, reclamantul Valeriu Popov a încheiat căsătoria cu Ana Solomon, iar la 13 septembrie 2012, s-a născut fiul lor, David Popov.

Menționează că până în prezent, reclamantul Valeriu Popov împreună cu familia sa locuiesc la gazdă, neavând un loc permanent de trai. Din aceste considerente, la 13 august 2007, reclamantul Valeriu Popov a depus raportul și actele de rigoare la locul de serviciu pentru a fi asigurat cu spațiu locativ. Astfel, prin procesul-verbal nr. 10 din 25 decembrie 2007 Valeriu Popov a fost inclus în lista solicitanților asigurării cu spațiu locativ, apartament cu o odaie.

Susțin că statutul juridic de militar al reclamanților le asigură dreptul de a se bucura de garanțiile sociale stipulate expres în art. 9 alin. (3) din Legea nr. 970-XII din 17 martie 1992 cu privire la protecția socială și juridică a militarilor și a membrilor familiilor lor, a cetățenilor care trec pregătirea militară.

Afirmă că în pofida faptului că reclamanții au fost incluși în ordine generală în lista militarilor ce urmau să fie asigurați cu spațiu, această obligație a rămas neexecutată pînă în prezent.

Invocă că la 22 iulie 2005, a fost abrogată Legea nr. 970-XII din 17 martie 1992 cu privire la protecția socială și juridică a militarilor și a membrilor familiilor lor, a cetățenilor care trec pregătirea militară și unicul mecanism de asigurare a militarilor cu spațiu locativ rămâne a fi prevăzut în Regulamentului cu privire la modul de acordare a încăperilor de locuit în R.S.S. Moldovenească, aprobat prin Hotărârea Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești nr. 405 din 25 noiembrie 1987, precum și Codul cu privire la locuințe.

Mai invocă că omisiunea Ministerului Apărării de a asigura reclamanții cu spațiu locativ, în pofida tuturor condițiilor cerute de lege, privind vechimea în serviciul militar și încadrarea în lista militarilor ce urmau să fie asigurați cu spațiu locativ, constituie o încălcare flagrantă a dreptului de proprietate al reclamanților în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Menționează că reclamanții au expediat Ministerului Apărării cereri prealabile, prin care au solicitat asigurarea cu spațiu locativ în condițiile legii, însă prin răspunsurile primite Ministerul Apărării a recunoscut dreptul lor și a familiilor lor la spațiu locativ - apartament cu o odaie, dar totodată i-a informat că solicitarea lor privind asigurarea cu spațiu locativ va fi examinată în conformitate cu succesiunea rîndului la stabilirea posibilităților reale de soluționare a acesteia.

Prin urmare, solicită obligarea Ministerului Apărării să le elibereze ordine de asigurare cu spațiu locativ în dependență de numărul odăilor pentru care sunt incluși în rîndul general de asigurare cu spațiu locativ.

Ulterior, Valeriu Popov și Anatolii Mircea au depus o cerere de completare și concretizare a pretențiilor, solicitând obligarea pârâtului de a le elibera ordine de asigurare cu spațiu locativ conform numărului de ordine stabilit prin extrasul eliberat de către acesta pe numele lor în termen de pînă la 2 ani cu o ulterioară acordare a dreptului de privatizare a spațiului locativ repartizat.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 decembrie 2013 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2014 a fost respins apelul declarat de către Valeriu Popov și Anatolii Mircea și menținută hotărârea primei instanțe.

La 21 iulie 2014, în termenul prevăzut de lege, Valeriu Popov și Anatolii Mircea au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurenții Valeriu Popov și Anatolii Mircea, în motivarea recursului, au indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a interpretat eronat legea.

Prin referința depusă la 08 august 2014 Ministerul Apărării a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Valeriu Popov și Anatolii Mircea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cît și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Valeriu Popov și Anatolii Mircea ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Valeriu Popov și Anatolii Mircea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru

Sveatoslav Moldovan

Ion Corolevschi